

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

להאיר אור בחנוכה

צעירי-חב"ד משלימים את ההיערכות למבצע חנוכה. במבצע יביאו את שמחת החג לכוחות הביטחון, למאושפיים במרכזים רפואיים, לקשישים בבתי-אבות, לריכוזי עולים ואף לבתי-כלא ועוד, ויזכו את הציבור בהדלקת הנרות. אגף ההוצאה-לאור של צעירי-חב"ד הפיק לקראת חנוכה מערך של עלוני-הסברה מרהיבי-עין, לילדים ולמבוגרים, בעברית וברוסית. העלונים יופצו בימי החנוכה במאות אלפי עותקים וינחילו לציבור את ערכי החג, מצוותיו ומנהגיו. כמו-כן יוצבו חנוכיית-ענק במרכזי הערים, וכאלף חנוכיית ניידות יותקנו על כלי-רכב.

חיזוק נפגעי הטרור

ביום חמישי בערב, נר שלישי של חנוכה, יקיים מטה צעירי-חב"ד למען נפגעי הטרור פעילות ארצית בססמה האור ינצח. בכל רחבי הארץ יהיו אי"ה הדלקות נר חנוכה מרכזיות, בסימן הזדהות עם משפחות נפגעי הטרור. בערב הזה ידליקו את הנרות נציגי המשפחות, ובכך יפיגו את נחישותו של עם-ישראל לגבור על כל הקשיים ולהוסיף לשאת את אור האמונה והביטחון בה.

שנה לשליח בתוים

במלאות שנה לפטירת הרב ניסן פינסון זצ"ל, שליח חב"ד בתוים במשך 47 שנים, תהיה אי"ה התנועות מיוחדת במוצאי שבת זו, פרשת וישב, אור לכ"ז בכסלו (20.12.08), בשעה 7:30 בערב, בבית-הכנסת 'היכל יעקב', רח' ריינס 17, קריית משה, ירושלים. לפרטים: ר' דניאל סמג'ה, טל' 050-8760155 או 0512795-03.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:13	4:44	5:16	4:29
5:17	5:49	6:12	5:28

המועד: שבת-קודש (הבא), 4 אחה"צ, 10 דקות ו-16 חלקים ראש-חודש טבת: ביום השבת-קודש ולמחרתו ביום הראשון

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ההצגה הזאת חייבת להיפסק

החשמונאים הוכיחו שכאשר יהודים עומדים מול צריהם במסירות-נפש, מתחולל הנס, והקב"ה מתייצב לימינם של ה'מעטים' ומנחיל להם ניצחון

קורה כאן דבר שאי-אפשר להבינו. על רוב אישי-הציבור בארץ מוסכם כי תהליך אוסלו נכשל. גם שרים ממפלגות השמאל ועיתונאים בכירים אמרו פעמים רבות שאין בעצם עם מי לדבר, ודיברו על חוסר ההיגיון שבמסירת עוד שטחים לידי מי ששאפותיהם להשתלט על כל הארץ, "מהים ועד הנהר". ואף-על-פי-כן כולם מוסיפים לשחק את המשחק השקרי.

נסיגה כמטרה

גם ארה"ב ומדינות רבות בעולם אינן מאמינות בתהליך הזה. איש בממשל האמריקני אינו משלה את עצמו שעל-ידי נסיגות וויתורים מצד ישראל ישרו כאן שלום ושלווה. זה משחק שכל-כולו יחסי-ציבור - ארה"ב מעוניינת להציג הישגים והתקדמות, גם אם למראית-עין, וכמותה מדינות אירופה - אבל את מחיר ההצגה הזאת כולנו עלולים לשלם, כל העם היושב בציון.

אחרי שהתרוקן התהליך הזה מתוכנו, מתברר שנסוגת ישראל נעשתה מטרה לעצמה. לא חשוב אם הצד שכנגד אינו מקיים דבר מכל התחייבויותיו - אנחנו צריכים לסגת. גם אם הערבים מוסיפים לחנך את ילדיהם לג'יהאד ולחיסול העם היהודי - אנחנו נדרשים לתת להם עוד ועוד נתחים מנחלתנו.

ומה יהיה אם ניכנע? לרגע נקבל מחמאות, ומחר יתחדשו הלחצים. שוב נזכה לגינויים ולמשחקי ברוגז, עד שנספק את ליטרת הבשר הבאה. ומה יהיה הסוף?

לא נדרשת מאיתנו מסירות-נפש כזו של מתתיהו החשמונאי ובניו. לא מוטל עלינו אלא לנהוג כעם חכם ונבון - להפסיק לשחק את המשחק השקרי שכל-כולו נועד לדחוק אותנו לפינה ולסכן בסופו של דבר את עצם קיומנו. אנו נדרשים לטיפה אחת קטנה מכד הנחישות וזקיפות-הקומה של אבותינו החשמונאים, כדי לעמוד בקמצוץ הלחצים.

בנפשנו הדבר, והגיע הזמן לומר את המילה הקטנה והגדולה: לא!

ב שבוע הבא נחגוג כולנו את ימי החנוכה. עם המוני בית-ישראל נדליק נרות ונשב להרהר בלקחיו הנצחיים של נס חנוכה. לא צריך להרבות בהרהורים כדי לגלות לקח אקטואלי מאוד לימינו אלה.

חנוכה, בעיקרו, מסמל את ניצחונה של האמת הפנימית על החישובים הפוליטיים; ניצחונה של הנחישות היהודית על לחציה של המעצמה הגדולה. סיפורו של חנוכה בעצם אומר, שכאשר יהודים קמים ואומרים 'לא!' - בסופו של דבר הם מנצחים.

עמידה בלחצים

מי שמכיר את הרקע ההיסטורי של ימי החנוכה מבין עד כמה ההתקוממות נגד האימפריה היוונית הייתה מעשה נועז. החשמונאים היו מעטים מול רבים לא רק לעומת היוונים - אפילו בתוך העם היהודי היו מיעוט חלש. העילית השלטונית החברתית והתרבותית בתוך העם היהודי הייתה קבוצת המתיוונים. בידי החשמונאים לא היו כוח, עוצמה ואהדה ציבורית, אבל הייתה להם אמונה ונחישות.

החשמונאים הוכיחו שכאשר יהודים קמים מול צריהם במסירות-נפש, מתחולל הנס, והקב"ה מתייצב לימינם של ה'מעטים' וה'חלשים' ומנחיל להם ניצחון על ה'רבים' וה'גיבורים'.

עכשיו עומדים צאצאי החשמונאים ונדרשים לעמוד בפני לחץ קטן לאין-שיעור. אין אנו נדרשים לצאת למלחמה במעצמת-העל ואפילו לא לריב עמה ריב אמיתי. אנחנו נדרשים לדבר אחד קטן ופשוט - לומר בגלוי ובנחישות שארצנו ונחלת-אבותינו שלנו היא, ואין בדתנו למוסרה לזרים.

הקב"ה ברוב חסדו מקל עלינו את הניסיון. היו ימים שאנשים תמימים התפתו לחשוב שיש כאן צורך לבחור בין 'שלום' לבין 'ארץ-ישראל'. כיום ברור לכול שגם במונחים רציונליים קרים התהליך הזה פועל רק לטובת אויבינו ולרעתנו. חמש-עשרה השנים שחלפו הוכיחו, שהתהליך הזה הביא עלינו את ההפך הגמור משלום.

עבודה של שלושה שלבים

להפנות את ה'אלומות' ל'אלומות' של יוסף, מתוך התבטלות אליו ("ותשתחווינה").

להכניס הביתה

אך גם בזה לא די, כי כל עוד נמצאים בשדה, שהוא מקום פתוח, יכולים לצוץ דברים בלתי-רצויים, שכן השדה הוא מקומו של "עשיו... איש שדה". שלמות העבודה היא לאסוף את כל העבודה שעובדים ב'שדה' ולהכניסה אל תוך הבית, שיש לו קירות וגג, המגינים מפני הדברים הבלתי-רצויים.

לכן שלמות העבודה היא חגי-הסוכות, חג האסיף, שבו מכניסים את כל עבודת השדה אל תוך הבית. בחגי-הפסח נעשה הבירור של השעורים, שהן 'מאכל בהמה'. לאחר מכן, בחגי-השבועות, נסתיים קציר החיטים, 'מאכל אדם'. העבודה הייתה שלמה, הן בעשיית ה'אלומות' הן ב'ותשתחווינה לאלומת'. אבל רק בחגי-הסוכות הוכנסה העבודה אל תוך הבית, וזו שלמות העבודה שמביאה את שלמות השמחה.

(תורת מנחם כרך לד, עמ' 41)

בעניין זה יש לכלול גם את הצורך לאחד את כל היהודים. כל יהודי כשהוא לעצמו הוא בבחינת שיבולת אחת, וכאשר כמה וכמה מישראל מצטרפים יחדיו ועובדים את עבודתם יחד, הרי זה בבחינת "מאלמים אלומים", והדבר מעניק להם יתרון כוח בלי שום ערך לכוחו של כל אחד ואחד כשהוא לעצמו.

להעלות למעלה

לאחר העבודה של "מאלמים אלומים" בא השלב "ותשתחווינה לאלומת". הבירור שעשה כל אחד ואחד מישראל הוא בירור ראשון, אך כדי שהניצוצות יוכלו לעלות ולהתאחד עם האלוקות, נדרש בירור שני, והוא נעשה בכוחו של יוסף הצדיק.

מדרגתו של יוסף הייתה למעלה ממדרגת השבטים, והוא ייצג את האלוקות שלמעלה מהעולם, שלעומתה העולם אינו מסתיר כלל וכלל (לכן יוסף היה יכול להישאר בצדקתו גם בהיותו משנה למלך במצרים, 'ערוות הארץ'). כדי שהבירורים של כל השבטים יוכלו לעלות למעלה ולהתמזג בתוך האחדות האלוקית, נדרשו

פרשתנו מסופר על חלומותיו של יוסף הצדיק. החלום הראשון היה: "והנה אנחנו מאלמים אלומים בתוך השדה". בחלום הזה יש שני שלבים: תחילה כל אחד ואחד מהשבטים עוסק בעבודה של "מאלמים אלומים", ולאחר מכן בא שלב שכל האלומות פונות לעבר אלומתו של יוסף, "ותשתחווינה לאלומת".

חלומו של יוסף משקף למעשה את עבודתו של כל יהודי. נשמתו האלוקית ירדה למטה, לעולם הזה התחתון, המכונה 'שדה'. בעולם הזה לא רואים בגלוי את האחדות האלוקית. כל פרט בעולם נדמה למציאות עצמאית. והעבודה היא לחבר את כל ענייני העולם ולגלות בהם את האחדות האלוקית.

לקבץ ולאחד

זו העבודה של "מאלמים אלומים". צריך לקחת את השיבולים היחידות וליצור מהן אלומות, אגודה אחת. עבודת האדם בעולם הזה היא לקבץ את הניצוצות האלוקיים הפזורים בכל דבר בעולם ולאגוד אותם יחדיו באחדות האלוקית.

מן המעיין חנוכה | מאת הרב אליעזר ברוד

ימין של הכניסה לבית, אולם נר חנוכה נועד לפרסום הנס למי שנמצאים בחוץ, ולכן מעמידים אותו מימין היציאה מהבית.

(חידושי הרי"ם)

אמרת השבוע

מאלמים אלומות

רבי משה לייב מסאסוב בא פעם אחת לעיר ירוסלב. הוא אך הספיק להיכנס לעיר וכבר ידע למי צריך להושיט עזרה. כשהלך ברחוב ראה אותו הצדיק רבי שמעון מירוסלב וקרא לעברו בשמחה: "שלום עליכם רבי".

נענה רבי משה לייב: "הנח את הרבי. אישה מעוברת יש כאן, שאין לה אפילו תבן לשכב עליה".

הוא ביקש מרבי שמעון לבוא עמו, קנה שתי חבילות של תבן, העמים חבילה אחת על כתפו של רבי שמעון ואת החבילה האחרת נשא על כתפו, וכך צעדו שני הצדיקים לעבר ביתה של האישה הענייה, לתימהונם של כל העוברים ושבים. לאחר שהציעו את התבן אמר רבי משה לייב: "זוהי עבודת 'מאלמים אלומים'..."

התיידדות שלילית

חטאי היהודים בזמן היוונים היו התיידדות עם היוונים, לימוד תרבותם, חילול שבת ומועד, אכילת טריפות ואי שמירת הטהרה. העונש היה חורבנו הרוחני של בית-המקדש, הריגה ושעבוד בגלות. על-ידי תשובה ומסירות-נפש באה ישועת הפלא האלוקית הגדולה - נס חנוכה.

(היום-יום)

סגולה לחיים

"קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה" (שבת כא). ימי חנוכה הם סגולה ותרופה לחיים, כי קבעום לאמירת הלל, שבו נאמר "לא המתים יהללו יי".

(חידושי הרי"ם)

אש בנשמה

"הדלקה עושה מצווה" (שבת כא). עיקר התכלית של מצוות הדלקת נר חנוכה היא ההדלקה, ההתלהבות והאש המתלקחת בנשמה.

(קדושת לוי)

פרסום הנס

"נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין" (שבת כב). מזוזה היא חובת הדר, ולכן קובעין אותה בצד

נגד האלוקות

מלחמת היוונים הייתה "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". המלחמה הייתה נגד האלוקות. היוונים הסכימו שילמדו תורה ושיקיימו את המצוות המוגדרות 'משפטים' ו'עדות' (מצוות שיש להן אחיזה בשכל), אולם שללו את ההתייחסות לתורה כאל תורת ה' ולמצוות כאל חוקי רצונו יתברך.

(היום-יום)

עקירת ההרגלים הגשמיים

"מצוותה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק" (שבת כא). המצווה של נר חנוכה צריכה להשפיע על היחיד "עד שתכלה רגל מן השוק" - שתעקור ממנו את ההרגלים הגשמיים ואת המידות הגסות, שבהם הוא עדיין קשור בשוק.

(חידושי הרי"ם)

חגים של אור

הימים הטובים שאנו חוגגים לזכר הניסים שהיו לנו יש להם שייכות לאור, ולהתגברות האור על החושך. ביציאת מצרים נאמר: "ולכל בני-ישראל היה אור במושבבותם". בנס פורים נאמר: "ליהודים הייתה אורה ושמחה", ובנס חנוכה - הדלקת הנרות ונס פך השמן.

(אסופת חכמים)

הפרוש הקדוש

לפני כארבע מאות שנה, בעיר דוברובנה, נולד ילד ונקרא שמו בישראל פיביש-העניך. כשגדל, הצטיין במיוחד בירת-השמים שלו. כישירוניתו היו דלים מלהתמודד עם לימודי הגמרא, ולכן הרבה באמירת מזמורי תהילים ותפילות. קולו היה לו ערב, ופסוקי התהילים שאמר הרעידו את לב השומעים. בפסוקי השמחה היה מחדיר שמחה בסביבתו, ובפסוקי געגועים וכיסופים היה חש כל אחד ואחד כאילו הוא מתחנן עמו.

בחור חסון היה פיביש, אולם כאשר הגיע לגיל שש-עשרה גזר על עצמו פרישות מלאה מענייני העולם. הוא קבע את מקומו בבית-המדרש, את אוזניו ונחיריו כיסה, לבל ישמע את דיבורי האנשים ולא יריח ריח מאכל. אף את עיניו כיסה במטלית, וכל היום היה יושב ואומר את פסוקי התהילים והתפילות שידע על-פה.

שמעו של הפרוש הקדוש נודע לא רק בעיר דוברובנה, אלא בכל עיירות הסביבה. אף התושבים הגויים דיברו עליו בכבוד.

בכפר ליד דוברובנה שכנה אחוזתו של פריץ אכזר, שהפיל את חיתתו על הסביבה. פריץ זה החליט להתעלל בפרוש הצעיר ולהוכיח לעין-כול שאין בו שום קדושה מיוחדת. הוא ציווה על משרתו להביא את הפרוש לארמון, אולם המשרת שב ריקם.

בהתרגשות ובשפה מגומגמת ניסה להסביר, כי כאשר התקרב אל בית-המדרש ושמע את קולו המתנגן של הפרוש, נפל עליו פחד גדול כל-כך, עד שלא העז להיכנס פנימה.

רתח הפריץ מזעם והחליט להעניש את המשרת עונש קשה, למען ישמעו וייראו. הוא ציווה להכין בימה גדולה ולהזמין את כל תושבי המקום לשני מחזות. מחזה אחד, הלקאת המשרת בשוטים על אשר הפר את צו הפריץ. לאחר מכן, הבטיח, יציג את הפרוש על הבימה ויעשהו ללעג ולקלס.

קודם שהחל האירוע שלח הפריץ חמישה פרשים, עם מפקד בראשם, כדי להביא את הפרוש אליו.

המשרת הועלה אל עמוד המלכות. המצליף החל בהצלפות חסרות רחמים. המחזה היה מוכר לתושבים. המולקה היה מתפתל מייסורים, גופו שותת דם, ובדרך-כלל היה מאבד את הכרתו לפני סיום ההצלפות.

האירוע, כאשר הפרוש יועלה על הבימה לעין כול.

בושה גדולה נגרמה לפריץ כאשר מפקד הפרשים חזר לבדו. "כבוד הפריץ", ניסה להתנצל, "כשהגענו לבית-המדרש, לא יכולנו להתקרב אליו מרוב התרגשות. החיילים שהיו עמי ברחו מרוב פחד.

אולם כאן קרה דבר מוזר. המשרת ספג את כל ההצלפות, כאילו לא נגעו בו. כשנסתיימה ההלקאה השתטח על הארץ, כפי שחייבו חוקיו האכזריים של הפריץ, וזחל עד נעלי הפריץ, כדי לנשקן. הקהל לא האמין למראה עיניו, אך תשומת-הלב עברה לחלק הבא של

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

יהיו ניסים

האם המשיח יבוא מלווה אותות ומופתים שירעידו את כל העולם, או בתהליך טבעי? מעניין שהרמב"ם עצמו מביא את שתי האפשרויות. בספרו ההלכתי (הלכות מלכים פרק יא הלכה ג) הוא קובע פסק-הלכה: "אל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים ומחדש דברים בעולם או מחיה מתים וכיוצא בדברים אלו". לעומת זה, ב'איגרת תימן' (פרק ד) הוא כותב: "האותות והמופתים שיעשו על-ידו הם יהיו הראיה על אמיתת טענתו ואמיתת ייחוסו".

כשמעיינים בשני המקורות האלה רואים, שדמותו ומאפייניו של המשיח שונים תכלית שינוי. ב'יד החזקה' דמותו של המשיח היא דמות מנהיג ישראל גדול שמחזיר את עם-ישראל לדרך התורה, נלחם באויבי ישראל, מנצח את כל האומות שסביבו, בונה את בית-המקדש ומקבץ את כל ירחי ישראל, ורק אחרי כל זאת מתברר שהוא 'משיח בודא'. לעומת זה, ב'איגרת תימן' הופעת המשיח היא בגדר אירוע על-טבעי לגמרי: מופיע אדם בלתי-מוכר, מחולל אותות ומופתים, כל העמים נחרדים מול נפלאותיו, והעולם כולו מקבל בבת-אחת את מלכותו.

שתי אפשרויות

יש לומר שאין כאן סתירה, אלא שתי אפשרויות של הגאולה. אין ספק שבימות המשיח יהיו נפלאות וישתנו סדרי עולם. השאלה היא, אם הדברים הללו יתחוללו מיד עם הופעתו של המשיח, או שההתחלה תהיה כאילו טבעית, ורק בשלב מאוחר יותר ישתנו סדרי העולם. ובעצם, זה תלוי בדרך בואה של הגאולה: במצב של 'זכר' תהיה הגאולה על-טבעית מיד בראשיתה, ואם חלילה תבוא כש'לא זכר' – ייתכן שבתחילה לא יהיו אותות ומופתים, והם יבואו רק בתקופה השנייה.

בספרו ההלכתי הרמב"ם מגדיר את הדברים הגדרה הלכתית 'יבשה', ולכן הוא קובע את הגדרים ההכרחיים של המשיח. מבחינה זו, אין הכרח שיעשה אותות ומופתים; אין הכרח לצפות לתהליך על-טבעי. ייתכן שהמשיח יופיע כמנהיג ישראל, שעושה פעולות בישראל ובעולם, ורק אחרי בניין בית-המקדש וקבוץ הגלויות על-ידו נדע שהוא המשיח (ראה ליקוטי-שיחות כרך כז, עמ' 204 ואילך).

אבל ב'איגרת תימן' – שנכתבה ליהודים שהיה צורך לעודד את רוחם ולהחיותם בתקוות הגאולה – הרמב"ם מתאר את התגלות המשיח לא רק במונחים מינימליים, אלא כפי שאנו מצפים שהיא תבוא – כשעם-ישראל במצב של 'זכר' – בפתאומיות, בהתגלות אלוקית גדולה, באותות ומופתים, כאשר העולם כולו יחרד למשמע קולו של המשיח.

מתפללים לניסים

ואולי אפשר להוסיף, שגאולה בלי אותות ומופתים (בתחילתה) יכולה לבוא רק לאחר שמתרחשים כל התהליכים המקדימים המתוארים בדברי חז"ל. צריכה לבוא תקופת 'עקבתא דמשיחא' ואחריה שינויים בעולם, שיכינו אותו להופעתו של המשיח. כאשר כל זה עדיין לא קרה, לא היה אפשר לצפות לגאולה המלובשת בדרך הטבע.

לכן ב'איגרת תימן', שנכתבה לתקופתה, הרמב"ם מתאר את הגאולה בדרך ניסית ופתאומית, כי זו הייתה האפשרות היחידה של הגאולה אז. אבל בספרו ההלכתי, שנכתב לכל הדורות, הרמב"ם חייב להתייחס לאפשרות, שייגיע זמן שבו יתקיימו כל סימני חז"ל והעולם יאפשר את הופעת המשיח בלי אותות ומופתים. לכן הרמב"ם מציין את סימני המשיח ההכרחיים, כדי שנדע להאמין בו מיד עם הופעתו, קודם בואה של התקופה השנייה, תקופת הניסים ושינוי סדרי העולם.

אך כולנו מתפללים ומקווים כי התגלותו של המלך המשיח תהיה מלווה ניסים והתגלות אלוקית גדולה, שגם יקלו את בוא הגאולה וגם יעשו אותה מהירה ומופלאת יותר.

התגברתי, עמדי מולו וקראתי אליו, ואף הצלפתי באוויר בשוט, אך הוא לא הגיב והמשיך בתפילותיו. לא יכולתי לעשות דבר".

חמתו של הפריץ בערה בו עד להשחית. הוא ציווה להעלות גם את המפקד על הבימה ולהלקותו שלושים מלקות. שלא כקודמו, הפעם עשו ההצלפות את שלהן והדם ניגר מגופו המעונה של המפקד, עד שנפל מתעלף. כשחזר להכרתו, נאלץ לזחול, מתייסר ייסורי-תופת, עד נעליו של הפריץ ולנשקן.

החליט הפריץ להוכיח את ניצחונו ויהי מה, והודיע כי הוא עצמו יוצא לדוברובנה כדי להביא את הפרוש. הוא התעקש לקחת עמו גם את כומר העיירה. זה התחנן אל הפריץ וניסה להניאו מהנסיעה, אך הפריץ לא היה מוכן לשמוע דבר, והכומר נאלץ לעלות אל מרכבת הפריץ ולנסוע עמו.

ליהודי דוברובנה נודע כי הפריץ יצא אליהם כדי לקחת את הפרוש אליו. הרב הורה לכל היהודים להסתגר בבתיהם, שלא לתת עילה לגויים להתנכל להם. הרב עצמו ונכבדי הקהילה המתינו לפריץ בבית-המדרש, בניסיון לדבר על ליבו לבל יפגע בפרוש.

כשהגיע הפריץ, לא שת ליבו לדבריהם והתפרץ לבית-המדרש בצעקות רמות. פיביש נראה כמי שאינו שומע את כל הנעשה סביבו והמשיך באמירת התהילים, גופו מתנועע לניגון הפסוקים, וכולו שרוי בדבקות עילאית.

הניף הפריץ את שוטו בחמת זעם כדי להנחיתו בכוח רב על פיביש. הכול עצרו את נשימתם... אך אז אירע דבר פלא: זעקת כאב אדירה פרצה מפי הפריץ, השוט שלא הספיק לנגוע בפיביש נפל מידו, והיד נראתה שמוטה, כאילו נפרדה מגופו.

פחד גדול נפל על פמליית הפריץ, והם נאלצו לשאת את הפריץ הזועק מכאב אל כרכרתו ולהחזירו לביתו. המאורע המבהיל התפרסם בכל הסביבה, ושם שמים התקדש בעיני הגויים.

הרופאים שהוזעקו לארמון הפריץ הגיעו לכלל מסקנה אחת: רק קטיעת ידו של הפריץ יכולה להציל את חייו. כמה וכמה פעמים שלח הפריץ שליחים אל הפרוש לבקש את סליחתו, אך בגלל שישב כל היום באטימות עיניים ואוזניים, לא הצליחו לדבר עמו.

בדוברובנה התגורר זוג חשוך-ילדים. האישה נטלה יזומה, והיא ועוד נשים חשוכות-ילדים אספו כסף לבניין בית-מדרש נאה, ובו חדר מיוחד לפרוש. לא עבר זמן רב וכל אחת ואחת מהן נפקדה בבנים ובבנות. ברבות הימים נקרא בית-המדרש – 'בית המדרש של הפרוש הזקן'.

ממציא שמלמד ממצויאים

שניידר: מגשר בין עולמות

כשהמתג במצב שבת, גם אם לוחצים עליו בטעות לא נעשית שום פעולה.

להפוך רעיון למציאות

הוא המציא גם את 'לוח הברכות המדבר שלי', לוח ברכות ייחודי המסייע לילדים ללמוד את סדר הברכות. בלחיצה קלה על כל ברכה אפשר לשמוע אותה ולחזור אחריה. יש גם כוס מיוחדת, שעל ידי לחיצה עליה בוקעת ממנה ברכת 'שהכול'. אך כשהוא נשאל על גולת הכותרת של המצאותיו, הוא מציין את הבובה המדברת והמברכת 'שימעלה', המסעירה את דמיונם של ילדים.

לפני אחת-עשרה שנים הקים את 'המרכז הישראלי למצויאים בשיטת שניידר'. "בארץ יש רעיונאים רבים, בעלי רעיונות מעניינים, אבל אין הם יודעים איך לממש את הרעיון", הוא מסביר. "המצאתי שיטה המאפשרת לבדוק אם רעיון ישים ואם אפשר להפוך אותו למסחרי".

להרבות קידוש השם

הוא פוגש מאות בני-אדם: מהנדסים, בעלי תארים אקדמיים וסתם אנשים בעלי מוח קודח. "רובם שמעו עליי, ואף תצלומי מפורסם, וממילא הם מצפים לראות יהודי חרדי", הוא מספר. "מי שאינם יודעים מופתעים בהתחלה, אבל מתרגלים... אני, כמובן, מנצל את מעמדי המיוחד להרבות קידוש שם שמים בעולם. אני לא מדבר איתם בפירוש על

אשר אנשי-עסקים בארץ ובחול פוגשים בפעם הראשונה את יוסף שניידר ניכרת הבעת תדהמה על פניהם. השיחות המקדימות איתו, שבהן הוא מוכיח ידע טכנולוגי נרחב, הבנה כלכלית רבה ובקיאיות בעולם הפטנטים העולמי, אינן מתיישבות ברגע הראשון עם דמותו, הלבוש החסידי, הפאות הארוכות והמראה של אברך מן השורה בבני-ברק, עיר מגוריו.

שניידר, בן 37 ואב לתשעה ילדים, נולד בישראל, עבר בגיל מוקדם עם הוריו לצרפת, ושם למד בבית הספר 'סיני', במסגרת מוסדות החינוך של ה'ב"ד. לדבריו, החשיפה לספר ה'תנאי' השפיעה השפעה מכרעת על המשך חייו. כשהיה בן ארבע-עשרה חזר עם הוריו לישראל, ומאז הוא כאן.

פטנטים יהודיים

כיום הוא נחשב מומחה עולמי לפטנטים, אך המצאות, לדבריו, היו מנת-חלקו בצעירותו. הוא עצמו המציא כמה וכמה המצאות ובהן מערכת שמרימה אוטומטית את המתג שנפל בארון החשמל בגלל עומס-יתר, ומתג המשנה מצב תאורה בחדר, ללא מתג הפעלה.

עוד המצאות שלו נועדו לסייע לשומרי תורה ומצוות. למשל, המצאה שנועדה למנוע כיבוי בטעות של מתג חשמל בשבת. מדובר במתג מיוחד לשבת, המונע את חילולה. המתג יש לו שלושה מצבים: מצב יום חול, שבו אפשר להדליק את האור ולכבותו, מצב שבת כבוי, ומצב שבת דלוק.

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הדלקה בנוכחות מלאה

שאלה: עד כמה חשוב שכל בני הבית יהיו נוכחים בהדלקת נרות חנוכה?

תשובה: חובת ההדלקה מוטלת על כל בני הבית, ובכלל זה האישה, הבנים והבנות בגיל מצוות. ילדים שהגיעו להבנה בעניין נס חנוכה ויכולים להדליק, חייבים במצווה זו מדין חינוך. אולם בעל-הבית מוציא את כולם ידי חובתם בהדלקתו.

בקהילות הספרדים מדליקים בכל בית חנוכיה אחת, ואינם מהדרים שידליק כל אחד ואחד מהבנים. את הילדים משלבים על-ידי שנותנים להם להדליק את 'נרות ההידור' (=נרות שאחרי הנר הראשון) בכל ערב. לעומת זה, בקהילות האשכנזיות נוהגים לפי הדעה שהידור הוא שכל אחד ואחד מבני-הבית מדליק (חוץ מהאישה, ש'אשתו כגופו').

למנהג חב"ד, הבנים מתחילים להדליק בעצמם כשהם

שניידר: מגשר בין עולמות

התורה והמצוות, אבל היהדות נשפכת מכל כיוון, והתוצאות נפלאות".

הוא רואה עצמו כמי שמגשר בין עולמות מנותקים ומקרב אותם זה לזה. בכל יום שישי הוא מוסר שיעור תורה שבו משתתפים שלושים תלמידים שאינם שומרי מצוות. "התגובות נפלאות, והעובדה שאני מצליח להיות גשר, לקדש שם שמים ולעסוק בעבודה שאני נהנה ממנה, נותנת לי בכל בוקר תחושה שעליי להודות לבורא-העולם על כל החסד שהוא עושה עמי", אומר שניידר.

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית

מופצים בכל רחבי ארה"ב

להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-917-215-9440

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות

של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מקורות: ש"ע או"ח סי' תרע"א סי"ב, תרע"ב סי"ג, רמ"א נו"כ. ילקוט יוסף ח"ה (מועדים) ע"ה ח, רכ"ג, רלא. נטעי גבריאל הל' חנוכה פ"ז ס"ג ד"ו ס"ט. מצות נר איש וביתו נ"א.

שולחן שבת
לכל התורה בנך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company